

sagde udenrigsministeren meget klart i den redegørelse, som han gav forespørgerne. Det her er et spørgsmål om, hvorvidt vi vil sige ja til en amerikanske anmodning.

Til hr. Jesper Langballe: Jo, det er meget vigtigt, at vi beskytter os mod de nye trusler, det er vi fuldstændig enige om, der kan ikke findes nogen uenighed dér. Det, der kan være diskussion om, er de midler, vi kan tage i anvendelse for at beskytte os mod truslerne, og der sagde jeg bare sådan stilfærdigt, at hvis vi f.eks. kastede energi og økonomiske ressourcer i at imødegå de trusler fra Mellemøsten og fra Asien ved at forsøge at fremme demokrati og menneskerettigheder i samfund, hvor det ikke eksisterer, så kunne det være en af de måder, hvorpå vi kunne eliminere fremtidige trusler fra såkaldte slyngelstater.

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Så er det hr. Villy Søvnald og derefter hr. Jesper Langballe og hr. Søren Søndergaard.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Både når man læser den centrale artikel i dag, og når man hører hr. Jeppe Kofod, så bliver det indtryk altså stående tilbage, som jeg også citerede før, nemlig at hvis Socialdemokratiet kunne vælge frit, så er jeg ikke i tvivl om, at man vil stemme nej.

Men det er lykkedes at skræmme partiet så meget fra højrefløjen og den alleryderste højrefløj, at man end ikke tør sige det, man mener. Jeg synes, det er skammeligt, det vil jeg godt sige. Jeg synes, det er meget rosværdigt med den ærlighed, man fremlægger det med, og det vil jeg godt kvittere for. I modsætning til højrefløjen, der slet ikke har anfægtelser overhovedet, peger Socialdemokratiet dog på sine anfægtelser.

Men det går helt over min forstand, at man efter den argumentation ender med at sige ja, endnu mere, hvis man læser artiklen og hører hr. Jeppe Kofods ordførertale, hvor det er bygget op på, at har vi et system med internationale aftaler, er det her mindre farligt. Det er jeg personlig enig i.

Kl. 16.55

Men hvad er det for en situation, vi har bevæget os i under det nuværende amerikanske styre? Det er en konsekvent vandring væk fra internationale aftaler i forhold til FN, i forhold til den internationale straffedomstol, i forhold til miljøet, i forholdet til børnesoldater osv., osv., osv., og

derfor er hr. Jeppe Kofods forudsætning ikke opfyldt.

Så jeg synes bare, at man mangler at drage den rigtige konklusion.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Jeg kan ikke lade være med at bemærke, at når hr. Villy Søvnald løber tør for argumenter, og det er næsten en triviell begivenhed, så taler han om den alleryderste højrefløj. Det er meget vigtigt, at man udtaler det der rigtigt: Den alleryydyderste højrefløj. Så behøver man ikke at argumentere.

Jeg må indrømme, at det sker jo tit, at grædekoner kommer til at overdøve hinanden, og venstrefløjens grædekoner gør, at det kan være lidt vanskeligt at orientere sig i indvendingerne her. Det er jeg ked af, hvis det kommer til at ramme hr. Jeppe Kofod. Men jeg vil gerne spørge: Er der ikke noget besynderligt ved alle de der bekymringer? Et nyt rustningskapløb vil jo kun opstå, hvis det er sådan, at USA virkelig trues af langdistancemissiler fra eventuelle slyngelstater engang i fremtiden.

Men hvis det ikke er tilfældet, og det hævder venstrefløjen også, jamen så er der jo slet ikke nogen trussel og slet ikke nogen mulighed for et nyt rustningskapløb. Synes hr. Jeppe Kofod ikke, at det kunne være en god idé, at man valgte, hvilken bekymring man vil lægge sig fast på?

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

To spørgsmål til hr. Kofod. Det første: Er hr. Kofod ikke enig i, at hvis et land anskaffer sig et forsvarssystem, der gør, at det kan angribe andre lande uden at risikere, at der bliver slået igen, så er risikoen for, at det vælger at angribe andre lande større, end hvis det løber en stor risiko for, at der bliver slået igen? Var det ikke det, der var rationalet bag ABM-traktaten i sin tid?

Det andet spørgsmål, jeg kunne tænke mig at stille hr. Jeppe Kofod, er: Hvis vi nu forestiller os, at der bliver opbygget det her missilforsvarssystem, som Socialdemokratiet nu bliver bidragyder til, og der rent faktisk er stater, som har langtrækkende missiler, og som ønsker at anvende dem, det vil sige, at der eksisterer en eller andet form for rationale bag det at opbygge sådan et missilforsvarssystem, så vil det første mål, disse stater vil have, ikke nødvendigvis med langtrækkende missiler, men med sabotage eller korttrækkende missiler fra ubåde, eller